

La finestra oberta

SANDRA
CANO

LAIA
MOLINÉ

CRISTINA
MONTOLIO

MERITXELL
PUJOL

MARIAN
SANCHIZ

ELISABET
ZOPPETTI

Maltractament o violència?

En aquesta societat, al nostre entendre massa masculista en segons quins aspectes, ens han acostumat a normalitzar allò que no ho és.

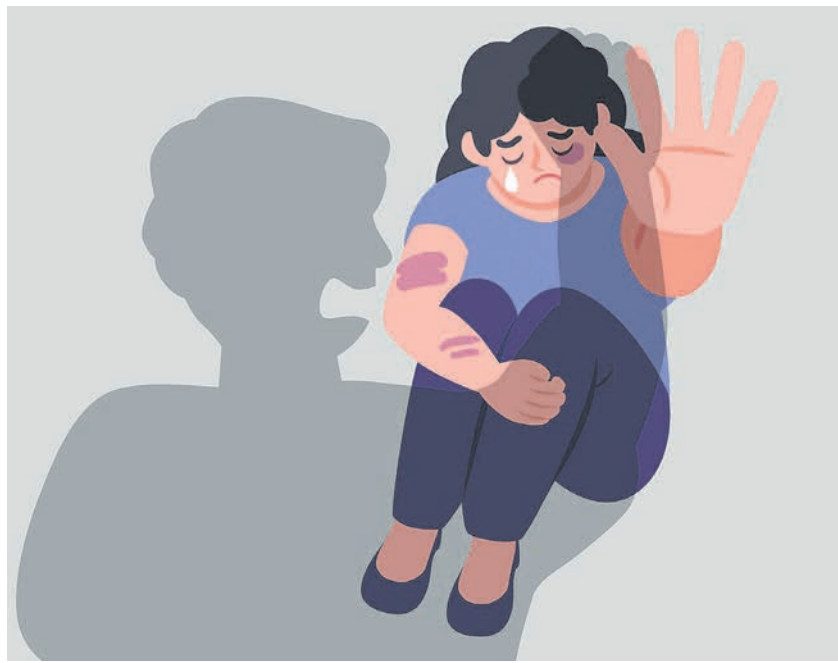
«El meu ex no em paga la pensió dels nens, cosa que no hauria de ser normal». «El tinc a la Batllia», t'explica una mare, «joestic amb el saig» t'explica una altra.

Es parla molt de dones i nens que pateixen maltractament i com a progressistes considerem positiu que des de les administracions es vulgui donar visibilitat a aquesta xacra econòmica que pateixen els fills i, com a conseqüència immediata, les mares.

Però es parla poc de la violència econòmica, o no tot el que caldria.

I es fa molt poc perquè les famílies que la pateixen tinguin eines per poder erradicar aquest problema. La càrrega a la qual es veuen sotmeses moltes mares es fa molt pesada perquè han de cobrir les necessitats dels seus fills totes soles.

No pagar la manutenció d'un fill és limitar els recursos per poder satisfer les seves necessitats. Una obligació moral que un progenitor hauria de complir de manera natural, però que quan deixa de fer-ho, no es castiga o la sanció és tan petita que es converteix gairebé en una anècdota.

Quan un dels progenitors deixa de pagar la pensió d'aliments dels seus fills sobrecarrega a l'altre privant-lo de poder atendre altres necessitats que també són prioritàries.

Són molts, massa, els afers que es troben a la seu de la justícia i que no es solucionen. Són massa els nens i nenes que fa anys que no perceben el que els correspon.

Si, com sabem, aquest incompliment està tipificat en el codi penal com un delicte contra la família, per què és tan fàcil que el progenitors puguin delinquir tan alegrement i des de la seu de la justícia no s'actui de manera urgent per poder descarregar a tantes mares del pes que recau en les seves esquenes?

Defensem els drets de totes les persones i som conscients que també hi ha pares que pateixen el que les seves ex parelles no paguin les pensions d'aliments dels seus fills, però desgraciadament en això, com en altres situacions, és la dona, majoritàriament i amb molta diferència, la que es veu més perjudicada.

Necessitem una justícia ràpida, eficient i que actui de manera urgent en tot el que perjudica a les dones i els seus fills. Al nostre entendre això també és un maltractament contra la dona, i cal erradicar-lo. Hauríem

de ser un país exemplar i fer acomplir la llei que protegeix el benestar dels fills.

Si la justícia reclama recursos, que els donin, doncs és inadmissible que els fills es vegin limitats per la manca d'ingressos que fa anys no arriben per part dels seus progenitors.

Caldria que el saig donés celeritat màxima als casos d'impagaments de pensions i que des de les administracions es fes tot el possible i impossible perquè aquestes mares puguin fer front a la despesa que suposa fer les reclamacions davant la batllia i les execucions pel saig.

Els pares tenen deures i obligacions que han de complir, i les mares no tenen perquè sobrecarregar la seva economia per culpa que alguns irresponsables que saben que la justícia és lenta i en treuen un profit personal.

Parlem d'igualtat com a progressistes, i la igualtat passa perquè la justícia defensi els drets de tothom, de les mares separades també, i de manera ràpida.

No es pot continuar consentint que les filles i fills pateixin la violència econòmica per part d'un dels seus progenitors. ≡

Dones membres de la CPN de Progressistes-SDP